

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Grønlandsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 1. oktober 2024
Kontor: Nordatlantkontoret
Sagsbeh: Ditte Konradsen
Refsgaard
Sagsnr.: 2024-09353
Dok.: 3376607

Besvarelse af spørgsmål nr. 94 (Alm. del) fra Folketingets Grønlandsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 94 (Alm. del), som Folketingets Grønlandsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. juli 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Aaja Chemnitz (IA).

Peter Hummelgaard

/

Julie Christine Gade Mikkelsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 94 (Alm. del) fra Folketingets Grønlandsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for nærhedsprincippet i Grønland, herunder afvejningen mellem den dømtes ret til at afsone i en anstalt nær sit hjemsted og hensynet til kapacitet i kriminalforsorgen?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Direktoratet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Kriminalforsorgen i Grønland.

Kriminalforsorgen kan på den baggrund oplyse, at en foranstaltning med anstaltsanbringelse – så vidt det er praktisk muligt – skal fuldbyrdes i nærheden af dømtes hjemsted (det såkaldte nærhedsprincip ved valg af afsoningsinstitution).

Nærhedsprincippet kan fraviges på baggrund af en række modsatrettede hensyn, herunder bl.a.

- hensynet til at kunne yde den dømte pædagogisk, lægelig eller anden særlig bistand
- hensynet til at undgå, at den dømte afsoner i en institution, hvori den dømte har nærtstående, som gør tjeneste
- hensynet til at den dømte ikke afsoner i en institution, hvor den dømte har begået en forbrydelse imod en ansat eller dennes nærtstående
- hensynet til at beskytte den dømte imod overgreb samt
- hensynet til den samlede udnyttelse af pladserne i kriminalforsorgens institutioner

Reglerne om valg af afsoningsinstitution og anbringelse findes i kriminallovens §§ 196 og 197.

Afvejningen mellem hovedreglen om, at fuldbyrdelse af anstaltsanbringelse – så vidt det er praktisk muligt – skal ske i nærheden af dømtes hjemsted (nærhedsprincippet), og de hyppigst forekommende fravigelser herfra sker således med inddragelse af en række modsatrettede hensyn. I denne forbindelse har Kriminalforsorgen i Grønland i en længere periode haft et væsentligt fokus på en høj samlet kapacitetsudnyttelse med henblik på i videst mulige omfang at få nedbragt ventelisten til afsoning.

I det omfang det er muligt inden for rammen af dette fokus og karakteren af den ledige kapacitet, afvejer Kriminalforsorgen i Grønland i videst muligt omfang, hvilke dømte der med mindst mulig indgriben kan indkaldes til andre anstalter end anstalten nærmest den dømtes hjemsted. I denne afvejning indgår en lang række hensyn af forskelligartet karakter, herunder tungtvejende hensyn til mindreårige børn, helbredsmæssige forhold, muligheden for at opnå og fastholde tilladelse til udgang til arbejde eller uddannelse, foranstaltningens længde mv.

Hertil kommer, at der under forudsætning af ledig kapacitet i de enkelte anstalter er mulighed for i et vist begrænset omfang, hvis den indsatte selv ønsker det, og særlige familiemæssige eller andre personlige forhold taler derfor, i løbet af afsoningen kan ske overførsel fra én åben afdeling til en anden åben afdeling.

Det er som nævnt ikke alene mængden af pladser i den enkelte anstalt, der afgør, hvor mange dømte der vil kunne indkaldes til den pågældende anstalt, men også karakteren af de enkelte afsoningspladser.

Til illustration kan nævnes den åbne del af Anstalten i Nuuk, som har i alt 36 pladser fordelt på forskellige afsnit. Af disse pladser er langt størstedelen øremærkede til motivationsbehandlingsbehandlingspladser for sædelighedsdømte, kvindelige domfældte, forvaringsdømte med ofte meget langvarige udslusningsforløb og pladser på en personalefri afdeling.”